

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci žalobce **M. D.**, zastoupeného obecnou zmocněnkyní J. D., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem **Křížová 25, 225 08 Praha 5**, o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne **19.2.2013, č. „x“**,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.2.2013, č. „x“ **s e p r o n e z á k o n n o s t z r u š u j e a v ě c s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.1.2013, č. „x“, kterým Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žalobci žádost o přiznání invalidního důchodu podle § 38 zákona č.

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Žalobce podal včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve kterém se domáhal jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu žalovanou s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobce a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobce včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 13.2.2013, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 30%.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to srovnávacím posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 28.8.2013, č.j. 2013/1306-HK. Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce činila 40%, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanovení podle kapitoly V oddíl položka 8 písm. b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., v platném znění. Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR lehkou mentální retardaci s celkovým IQ 53, verbální IQ 54, performační IQ 58 – těžce omezena abstraktní činnost.

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to že k datu vydání žalovaného rozhodnutí byl žalobce invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění.

Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se o invaliditu druhého stupně jedná v případě, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%.

A protože přesně tak tomu bylo v projednávané věci, a proto bylo v řízení prokázáno krácení žalobce na právu na uvedený důchod a krajský soud musel žalované rozhodnutí zrušit pro nezákonnost (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, právo na náhradu nákladů nenáleží a úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované, ale ten se tohoto práva vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 20. listopadu 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová